
AshtaprasapushpanjaliH

——
अष्टप्रासपुष्पाञ्जलिः

——
Document Information

Text title : AshtaprasapushpanjaliH

File name : aShTaprAsapuShpAnjaliH.itx

Category : vishhnu

Location : doc_vishhnu

Author : shrIsundaradAsa

Proofread by : Rajesh Thyagarajan

Description/comments : From Stotrasamuchchaya 2, Edited by Pandit K. Parameshwara Aithal

Latest update : May 10, 2023

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 11, 2023

sanskritdocuments.org

Ashtaprasapushpanjali

અષ્ટપ્રાસપુષ્પાઞ્જલિઃ

ત્રાતા યો જગતાં સકૃત્પ્રપદનપ્રીતાન્તરાત્મા મુહુ-

ર્દાતાભૂદભયસ્ય ચેતિ જગતિ ખ્યાતાપદનાવલિઃ ।

નૈતાદૃક્ કરુણાકરોડન્ય ઇતિ નિર્ધૂતાન્યદેવઃ સદા

સીતાનાયકમેવ તં મમ મનો જાતાદરં સેવતે ॥ ૧ ॥

જેતા નૂતનનીલનીરદરુચ્યાં ભ્રાતા ચ નીલોત્પલ-

પ્રાતાભાવિતતેઃ સખા હરિમણીજાતાઞ્જનૌષત્વિષામ્ ।

સીતાપાડુગમરીચિવીચિનિચયસ્ફીતાત્મરૂપઃ શ્રિતા-

નેતાન્ નઃ પરિપાત્વસૌ રઘુપતેઃ પૂતાકૃતેનલિમા ॥ ૨ ॥

યે તાવદ્ બહુદુઃખસાગરગતા ભીતા જનાઃ સંસૃતૌ

યાતાયાતનિતાન્તતાન્તહૃદયા નીતાશ્ચ નીચાં દશામ્ ।

એતાદૃક્ષવપિ દુર્દશાસુ મનસા સીતાપતિં યાન્તિ ચેદ્

યાતાયાતપરિશ્રમં જહતિ તે કા તાવતા સ્યાત્ ક્ષતિઃ ॥ ૩ ॥

માતારો ન હિ યન્મહિમ્ન ઇહ વિખ્યાતા મહાન્તોડપ્યસા-

વેતાવાનિતિ યોગિનોડપિ સતતં ધ્યાતાત્મરૂપા અપિ ।

સીતાનાથમહિમ્નિ તત્ર કિમનાઘ્રાતાત્મદૃષ્ટિક્મો

જ્ઞાતાભૂવમિહેદૃશોડહમધુના સ્તોતા ભવેયં કથમ્ ॥ ૪ ॥

નેતાદિત્યકુલસ્ય સન્નપિ જનાન્ કીતાન્ સ્વકીયૈર્ગુણૈઃ

શીતાલોકમુદૃક્તિભિશ્ચ સુખ્યન્ માતાપિતૃભ્યોડધિકમ્ ।

ઘૌતાન્ કાર્તયુગાંશ્ચ ધર્મનિવહાંસ્ત્રેતાયુગેડપ્યાચરન્

વ્યાતાનીદ્રતિસાધુ રાજ્યમિહ યઃ સીતાપતિઃ પાતુ સઃ ॥ ૫ ॥

લોકા યૂયમુપાશ્રયધ્વમધુના લોકાભિરામં કૃપા-

લોકાસારકૃતાવનં રઘુપતિં લોકાતિશાચિપ્રભુમ્ ।

લોકાલોકધરાવધીહ ગમને લોકાન્તરોઢ્યાવને-

ડપ્યેકાપીતરદેવતા ન શરણં કાકાસુરસ્યાપ્યભૂત્ ॥ ૬ ॥

मूकात्माप्यलमाश्रये रघुपतिं नाकाधिपाद्यैर्नृतं
 राकायन्द्रनिभाननं स्तुतिकृते लोकान् विधातुं मुदा ।
 काकारावसमास्तदन्यविषयश्चोका षति ज्ञानवा-
 ञ्शोकानामपनोदनाय जगतामेकाधिपं सन्ततम् ॥ ७ ॥

शैलानामपि यस्य पादरजसा येलादिभूषामणी-
 जालानि स्फुटमम्बुजादिसुमनोमालाश्च सम्पादिताः ।
 सा लावण्यमयी तनुस्तनुमतां डेलादियोग्या य तं
 इलाक्षादिनुतं श्रये रघुवरं शीलान्वितं सर्वदा ॥ ८ ॥

आदायाशु करेण शैलनिवडान् व्यादाय वक्त्रं य या
 षादाय द्रुतमापतन्त्यभिमुषं षेदावला प्राणिनाम् ।
 सीदामीति उतापतद् यद्विषुणा सा दारुणा ताटका
 मोदाढ्या मुनयोऽस्तुवन् तमनघं वेदान्तवेद्यं भजे ॥ ९ ॥

मारीयो छि यदीयबाणविभवे वैशीभवन्नादिमो
 दूरीकृत्य निपातने निपुणतामूरीयकाराद्भुताम् ।
 दारीयस्तनदारणः सुदुरलङ्करी डिलाभोघतां
 वारीणां निधिरर्थिषां य विभवं भूरीडितं तं भजे ॥ १० ॥

सिद्धा यत्र जना भवन्ति तपसा सिद्धाश्रमं तं भज-
 ञ्शुद्धात्मा रघुनन्दनो गुरुवयस्तद्धारयंश्चेतसा ।
 रुद्धाकाशमपास्य राक्षसकुलं युद्धाय पातास्त्रतः
 श्रद्धातो गुरुयज्ञरक्षणपरो लृद्धाम्नि भूयाञ्छिरम् ॥ ११ ॥

शूरात्रेसरमानिनोऽत्र भुवि ये धीरास्तथा भूमिपा
 भाराद् यञ्चलनाधिरोपणकथादूरा निराशा गताः ।
 पौराणां पुरतस्तदीश्वरधनुर्व्यो रागतो वीलय
 साराढ्योऽथ भिभेदं तं रघुपतिं वीराग्रगण्यं भजे ॥ १२ ॥

तारानाथनिभाननं जनकजा माराभिरामाकृतिं
 स्फाराक्ष्युत्पलमालिकाभिरभितो नीराजयन्ती मुहुः ।
 सारासारविवेकलम्पटमतिर्धाराथ वप्रे पतिं
 श्रीरामं सुकुमारमूर्तिरनिशं स्मेराननं तं भजे ॥ १३ ॥

कारागारमवापिताः कनुभुजो ये रावणेनार्दिता

नैराश्यान्निजज्जुवनेऽप्यशरणाः क्षीराम्बुराशेस्तटे ।
 दूरादभ्युतमस्तुवन् जनकजाश्रीरामयन्द्रावुभा-
 वारात् ते कलयन्त अेव मनसा दूराशरेशं हतम् ॥ १४ ॥

क्षीराब्धेरवतीर्य चैत्य विमलाकारां प्रसन्नां सदा-
 याराढ्यां तनुमुज्ज्वलां कुवलयं दूरादसौ उर्षयन् ।
 आराध्य द्विजराजभावममृतासाराभिवर्षी नृणां
 धोराणील तमांस्थपोढ्य जयति श्रीरामयन्द्रो भुवि ॥ १५ ॥

ये धावन्त्यपि तानहो भुवि महीनाथान् समस्तानपि
 ङोधाग्रौ छि जुडाव यो निजपितुर्भाधाप्रवृद्धार्थिषि ।
 आधात् तं जमदग्निं मुनिमसौ साधारणं येति यद्
 गाधाः साधु पठन्ति तं रघुपतिं मेधाविनं संश्रये ॥ १६ ॥

त्यक्त्वा राज्यमकण्टकं पितृकृते कृत्वा निवासं वने
 हत्वा दूरतरं विराधमसुरं धृत्वा जटावल्कले ।
 नत्वागस्त्यमुभानृपीञ्शुश्रितमान् सत्त्वालथान् राघवः
 स्थित्वा पञ्चवटीतटे सद्यितः सत्त्वाश्रयो नः प्रभुः ॥ १७ ॥

भीमा शूर्पण्णामिधा निशियरी कामाभिरामाकृतौ
 रामाभ्ये पुरुषोत्तमे पतिमतिं कामातुरा व्यातनोत् ।
 मा मा त्वन्मतिरीदृशी मदनुजं प्रेमास्पदीकुर्विति
 क्षामा येन निषेधिता त्रिजगतीक्षेमावलं तं भजे ॥ १८ ॥

धामागत्य निशायरी तदनु सा रामानुजं प्राप्य तद्-
 भीमासिप्रतिकृतकर्णसुनसा गामाश्रिताकन्दती ।
 या मायाभरदूषणत्रिशिरसोऽलीकानि सङ्घीर्त्य सा
 गामाकाशमपि स्वनाम्भुभरयामासाथ धोरस्वरैः ॥ १९ ॥

आणानस्यत अेकद्वैव बहुलान् आणासनादद्भुतं
 प्राणानप्यथ रक्षसां भरशिरःस्थूणासदृक्षान् भुजान् ।
 पाणावामलकं व यस्य ददृशुर्वीणामुनीन्द्राद्यः
 शोणामं परिषस्वजे जनकजा प्राणाधिपं तं नुमः ॥ २० ॥

पायान्मामिह कोसवेश्वरसुताद्यायाद अेष ज्वलन्
 मायातृपमृगस्य तूर्णमिषुणा कायादसून् मोययन् ।
 जायालर्तृदशाननस्य पदवीमायासतो जल्पतः

प्रेयानाशु ददौ जटायुष उरुश्रेयांसि यः सानुजः ॥ २१ ॥

त्वं पाडीति वदत्कबन्धमवटे तं पातयित्वा ततः

शम्पातुल्यतनुं गतेन दनुजासम्पादितोपायतः ।

पम्पामेत्य रघूद्गलो ङनुमता सम्पाद्य सभ्यं हरे-

स्तं पापं ङनमैक्षत त्रिजगतीकम्पावळं रावणम् ॥ २२ ॥

सालान् सप्त गिरीन् रसातलमसौ कालानलाकारिणः

डेलाकृष्टशरेण केनचिदलो नालानिवाभोरुडाम् ।

योऽलावीद् द्रढयन् मनश्च सुदुष्टो ङोलायितं ङर्षयन्

नीलाधीनभुञ्जे भजे रघुपतिं नीलाम्बुदश्यामलम् ॥ २३ ॥

को योद्धा भुवने मयेति य धिया भूयोमदं वालिनं

न्यायोपेतनिजानुजत्यजनतज्जयोपभोगाद्यैः ।

डेयोऽसाविति योऽवधीत् तमिषुणा मायोद्धतं धार्मिकं

भूयो भूय उपास्मडे तमनघं श्रेयोनिधिं राघवम् ॥ २४ ॥

राजा सर्वधनुष्मतां ङनुमता श्रीजानकीवृत्तम-

प्याजानन्नभिलैर्वृतो वसुमतीभाजां कपीनां गणैः ।

व्याजाद् दारदुष्टुत्यरोषशिभिन्नो भाजालदुष्प्रेक्षणो

यो जातो विजयप्रयाणसमये श्रीजानिमेनं भजे ॥ २५ ॥

धन्धानोऽथ वनौकसां बडुबलैर्मन्यानभूभृत्समैः

पन्थानं द्युसदां नृणां य रघुराऽन्धानरूपः श्रिया ।

संवायाथ विभीषणेन जलधौ बन्धाय सेतोर्दृढं

सन्धामेष विधाय य त्रिदिवसं सिन्ध्यावशेन स्थले ॥ २६ ॥

बुद्ध्या वारिनिधिं प्रमत्तमधिकं कुद्ध्या शितैः सायकै-

र्द्ध्या तं रघुराऽ् विशोष्य जलञ्जं वध्वा सडाङ्गन्धयन् ।

बद्ध्या सेतुमसौ वलीमुपबलैरध्वानमावृत्य त-

न्निध्वानैरपि रोदसी रिपुपुरं रुद्ध्या सुवेले व्यभात् ॥ २७ ॥

कोटीभिश्च वनौकसां सडु जवादाटीकमानः प्रभुः

कोटीरं य सुवेलेनामकगिरेः पाटीरगन्धान्वितम् ।

घोटीदन्तिघटाच्छटारथभट्टैश्चेटीजनैः संवृतां

वाटीभिश्च मडीरुडामरिपुरीं पेटीमवैत् सम्पदाम् ॥ २८ ॥

वेगादागतमीक्ष्य राक्षसबलं रागाद् रणे राघवो
 नागाश्चादिसमाकुलं उरिबलेष्वागांसि कुर्वन् भृशम् ।
 यो गाढं निजघान सायकवरैश्छागान् यथा डेसरी
 रोगाणां प्रशमाय तं उस्मिणीमागालमानं भजे ॥ २८ ॥

योगासक्तलुटो मुनीन् समवधीद् यागानुपङ्गानपि
 प्रागाक्रम्य उटादसावसुपरित्यागावधीति प्रभुः ।
 भोगाशा न भवेद् यथास्य भुजगीभोगाभयापञ्चुतै-
 द्रागागत्य तथा शरैरगमयद् वेगात् पुरीं रावणम् ॥ ३० ॥

भीत्या यस्य न तेपिरे रविकरा वात्यास्तथा यन्द्रमाः
 शैत्यायास्य य सौधगस्य पुरतो भीत्यास्तृणीते करान् ।
 प्रीत्याकृत्य शिरो ममार्जं दयया कात्यायनीवल्लभो
 नीत्यावर्जित अेष राघवभयाद् दैत्याधिप प्राद्रवत् ॥ ३१ ॥

नीयानां प्रथमं नितान्तपरुषं स्त्रीयापलेन क्षणात्
 प्रायामप्यशोऽभिवध्यमलिनं वायाममेयांउसा ।
 आचारै रलितं दशाननमसौ वायालयन् प्येयरान्
 आचार्यात्तशरैर्जघान रघुराऽ ये यानुगास्तैः सः ॥ ३२ ॥

लङ्काराज्यपटे विभीषणाममुं शङ्खालवेनोत्थितं
 स्वं कारुण्यममोघयन् रघुपतिः पङ्कतिगः स्थापयन् ।
 टङ्कुरैरिव पर्वतं बहुमदालङ्कारपूर्णां रिपुं
 तं कालातिथिमाकलय्य य शरैर्दुङ्कारधूतारम् ॥ ३३ ॥

दृष्टानां प्रथमेन येन रिपुणा कष्टां दशां प्रापिता
 भ्रष्टास्ते पदतो निजत् सुरगणा अष्टासु दिक्षु द्रुताः ।
 घृष्टाग्नेषु रघूद्भवेन निहतं दृष्टाशया वीक्ष्य तं
 दृष्टा राममवाकिरन् सुमगलैर्नष्टापदः स्वपुरात् ॥ ३४ ॥

वृद्धानां समुपासिता रघुवरो बद्धादरः सद्व्रते
 कुद्धात्मेव शुक्यौ प्रवेश्य दयितां शुद्धां गृहीत्वा ततः ।
 यद्धात्रा कृतमेष पुष्पकमदो निर्धार्य यातुं पुरं
 युद्धादागतवानरैः सः जवान्दुष्टा प्रतस्थे मुदा ॥ ३५ ॥

प्रासादैर्बहुभिर्वृतां हृतरिपुर्याऽसावयोध्यापुरी
 प्रासाधाभिलवानरैः सः नृपैर्व्यासादितुव्यैर्द्विजैः ।

श्रीसाम्राज्यपदेऽव्यपिच्यत भृशं भासार्ककोट्युज्ज्वलो
दासान् पातु रघूद्रुः सदयितो लंसावलोकाञ्चितः ॥ ३६ ॥

नानादेशसमागतान् नरपतीन् मानातिगप्राभव-
ंज्ञानाब्धीनृषिसत्तमान् उपिवरान् यानासनाविङ्गनैः ।
दीनानाथजनांस्तथा धनमणीदानादिभिर्मनय-
न्नेनान् नः परिपात्वसौ रघुपतिः स्थानाश्रितः सानुगः ॥ ३७ ॥

श्रीमानेष रघूद्रुः स्त्रिजगतां क्षेमाय पूषा-वये
भूमावत्र सतां कृतावतरणः सीमातिगप्राभवः ।
वामाक्षीमणिजानकीनिरवधिप्रेमार्द्रवीक्षावशः
सोमादित्यमुभामरैरभिनुतो मामादरात् त्रायताम् ॥ ३८ ॥

इति श्रीसुन्दरदासविरचिता अष्टप्रासपुष्पाञ्जलिः समाप्ता ।
स्तोत्रसमुच्चयः २ (५९)

Proofread by Rajesh Thyagarajan

——
Ashtaprasapushpanjalih

pdf was typeset on May 11, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

